षाढ़ा२१ श्रवणा २२ धनिष्ठा २३ शतभिषा२४ उत्तरभाद्रपदा २६ रेवती २७ ॥ तत्र लग्नं यथा। यल्लग्नस्य प्रथमचतुर्थसप्तमदशमस्थाने शुभग्रहा-स्तिष्ठन्ति तल्लग्ने नामकरणं कार्य्यम् ॥ तत्र दिननियमः। दश १० एकादश ११ द्वादश १२ शत १०० दिनानि। इति ज्योतिःसारसंग्रहः ॥ संवत्सरे वेति गोभिलः ॥ एतच्च प्रशस्ततरसम-परपरकालकर्म्मेतरपरम्। एकादशाह इति मुख्यः कल्प इति रघुनन्दनमतम् ॥ * ॥ तदनु-ष्ठानं यथा। "जन्मगृहाभ्यन्तरे चन्द्रदर्शनात् प्राक् माता शुचिना वस्त्रेण कुमारमाच्छाद्य भर्त्तुर्दक्षिणतः स्थित्वा प्रत्यक्शिरसं पश्चिमदेशं गत्वा उत्तरत उदग्रेषु कुशेषु उपविशति अतः पितैवाधिकारी। अथ जुहोति प्रजापतये कुमारस्य तिथये नक्षत्राय। तिथि-नक्षत्रयोर्दैवताये ताश्च ब्रह्मत्वष्टृविष्णुयमसोम-कुमारमुनिवसुपिशाचधर्म्मरुद्रवायुमन्मथयक्ष-पितरः पौर्णमास्यां विश्वेदेवाः। एषां होमे विशेषमाह छन्दोगपरिशिष्टम्।

'नामधेये मुनिवसुपिशाचा बहुवत् सदा।
यक्षाश्च पितरो देवा यक्ष्याक्तिथिदेवताः ॥'

तेन मुन्यादयो बहुवचनान्ता होतव्याः। शेषा एकवचनान्ता होतव्याः। नक्षत्राणि अश्वि-न्यादीनि। तद्देवताश्च ज्योतिषे। अश्वियमेत्या-दयः। नक्षत्रहोमे छन्दोगपरिशिष्टम्।

'आग्नेयादेऽथ सर्पादे विशाखादे तथैव च।
आषाढ़ादे धनिष्ठादे अश्विन्यादे तथैव च ॥
इन्द्राग्न्यतानि बहुवदृक्षाणां जुहुयात् सदा।
द्वन्द्वद्वयं द्विवद्धूर्षमवशिष्टान्यथैकवत् ॥'

तद्देवताहोमे विशेषः।

'देवता अपि हूयन्ते बहुवत् सर्पवस्वपः।
देवाश्च पितरश्चैव द्विवद्भाश्विनौ तथा ॥'

देवाः विश्वेदेवाः। कवर्गादिपञ्चतृतीयादि-वर्णान्यतमवर्णाद्यन्तरस्थं यरलवाद्यन्यतमवर्ण-मध्यं विश्वम्भरादवत् कृदन्तं सम्बोधनान्तं दीर्घ-विसर्गान्तं च नाम कुर्य्यात्। एतच्च स्वगृह्योक्त-त्वात् प्रशस्तपरम्। कुलदेवतानक्षत्राभि-सम्बन्धं च नाम कुर्य्यात्। तत्र शङ्खलिखितवच-नान्नामान्तरकरणव्यवहारः। अत्र नक्षत्र-सम्बन्धेन नामकरणं शतपदचक्रानुरोधात् स्वनक्षत्रपादानुसारेण। ततश्च कुमारस्य मुख-भवान् प्राणनिर्गमोपायभूतान् छिद्रविशेषान् सप्त मुखमक्षिणी नासिके कर्णाविति व्याभि-मृश्येन स्पृशन् कोऽसि कतमोऽसीति मन्त्रं जपेत् ॥ तच्च नाम शर्म्मवर्म्माद्युपपदान्तत्वेन कर्त्तव्यम्। यथा,—

'ततस्तु नाम कुर्व्वीत पितैव दशमेऽहनि।
देवपूर्व्वं नराख्यं हि शर्म्मवर्म्मादिसंयुतम् ॥
शर्म्मेति ब्राह्मणस्योक्तं वर्म्मेति क्षत्त्रसंश्रयम्।
गुप्तदासात्मकं नाम प्रशस्तं वैश्यशूद्रयोः ॥
नार्थहीनं न चाशस्तं नापशब्दयुतं तथा।
नामाङ्गल्यं जुगुप्स्यं वा नाम कुर्य्यात् समाक्षरम् ॥
नातिदीर्घं नातिह्रस्वं नातिगुर्व्वक्षरान्वितम्।
सुखोच्चार्य्याक्षरं नाम कुर्य्याच्च प्रवणाक्षरम् ॥'

इति विष्णुपुराणे ३ अंशे १० अध्यायः ॥

प्रवणाक्षरं जघूत्तराक्षरम्। इति तट्टीकाकारः॥ गोभिलः। 'अयुग्मकदान्तं तथा स्त्रीणाम्।' अयुग्मकम् अयुगक्षरम्। दान्तं दकारान्तम्। यथा यशोदेत्यादि ॥ * ॥ तस्य श्रीपूर्व्वकत्वं यथा,—

'देवं गुरुं गुरुस्थानं क्षेत्रं क्षेत्राधिदेवताम्।
सिद्धं सिद्धाधिकारांश्च श्रीपूर्व्वं समुदीरयेत् ॥'

इति राघवभट्टधृतप्रयोगदर्शनात् स्वर्गकामि-त्वादिना सिद्धोऽधिकारो येषां नराणामित्यनेन जीवतां श्रीशब्दादित्वं नाम्नो न मृतानां तथेति शिष्टाचारः ॥ * ॥ गोभिलः। मात्रे चैनं प्रथमं नामधेयमाख्याय यथार्थसुदीर्घं वामदेवगानान्तं कुर्य्यात् गौर्दक्षिणा।" इति संस्कारतत्त्वम् ॥

नामद्वादशी, स्त्री, (नाम्नः द्वादशी।) व्रतविशेषः। यथा,—

"गौरी काली उमा भद्रा दुर्गा कान्तिः सर-स्वती।
मङ्गला वैष्णवी लक्ष्मीः शिवा नारायणी क्रमात्।
मार्गतृतीयामारभ्य पूर्व्वोक्तं लभते फलम् ॥
पूर्व्वोक्तं फलं मार्गादिद्वादशमासे कृष्णाष्टमी-व्रतफलम्।
अर्द्धनारीश्वरं रुद्रमथवा उमशङ्करम् ॥
पूजयेद्विधिवन्नारी न वियोगमवाप्नुयात्।
अथवा विष्णुरूपेण पूजयेच्चेश्वरं सदा ॥
शङ्करं वामभागस्थं सर्व्वकाममवाप्नुयात्।
मार्गशिरादौ केशवनारायणमाधवान् पूजयेत्।
धूपस्रग्दीपाद्यैरुपोष्य संपूज्य दक्षिणाभिश्च नामभिः। अश्वमेधनृपसूयवाजपेयमतिरात्र-नक्तमथाग्निष्टोमोपवासमेव। पुरुषमेवसौत्रा-मणिं पञ्चयज्ञहोमगोलक्षं सर्व्वमथास्थाप्यान्ते नित्यं स्मरणार्च्चनात्तन्नाम्ना। इत्याद्यो नाम-द्वादशी।" इति देवीपुराणम् ॥

नामधेयं, क्ली, (नामैव। नाम+"भागरूप-नामभ्यो धेयः।" ५। ४। २५। इत्यस्य वार्त्ति-कोक्त्या धेयः।) नाम। इत्यमरः। १। ६। ८॥ (यथा, मनुः। २। ३०।

"नामधेयं दशम्यान्तु द्वादश्यां वास्य कारयेत्।
पुण्ये तिथौ मुहूर्त्ते वा नक्षत्रे वा गुणान्विते ॥")

नामशेषः, त्रि, (नाम्नः शेषो यस्य। नाम आख्या एव शेषो यस्येति वा।) मृतः। इति हेम-चन्द्रः। ३। ३८ ॥ मरणे, पुं।

नामापराधः, पुं, (नाम्नि नामविषये अपराधः। नाम्नः सकाशात् अपराधो वा।) साधुनिन्दा-दिरूपदुरदृष्टजनकव्यापारविशेषः। यथा,—

श्रीनारद उवाच।

"के तेऽपराधा विप्रेन्द्र! नाम्नो भगवतः कृताः।
विनिघ्नन्ति नृणां कृत्यं प्राकृतं ह्यानयन्ति च ॥
तत् कथ्यतां महाभागापराधं नाम्नि केशवे।
केन केन प्रकारेण भवेद्वै तज्जनादिषु ॥

सनत्कुमार उवाच।

सतां निन्दा नाम्नः परममपराधं वितनुते
यतः ख्यातिं यातस्तमुपहसते गर्हयति च।
तथा विष्णोरिष्टं य इह गुणनामादि सकलं
धिया भिन्नं पश्येत् स खलु हरिनामाहितकरः॥
गुरोरवज्ञा श्रुतिशास्त्रनिन्दनं
तथार्थवादो हरिनाम्नि कल्पनम्।
नाम्नो बलाद्यस्य हि पापबुद्धि-
र्न विद्यते तस्य शठस्य शुद्धिः ॥
दिवौकसां गुरोः पित्रोर्भूसुराणाञ्च गर्हणम्।
नामापराधं यत्तत् स्याद्वैष्णवानां तथा नृणाम् ॥
गोऽश्वत्थतुलसीधात्रीर्नृपान्निन्दन्ति नारद!।
नामापराधी स भवेन्नाम गोविन्दवैष्णवान् ॥
सर्व्वतीर्थानि क्षेत्राणि चावमन्यति निन्दति।
गङ्गासरस्वतीयामीश्चापराधी भवेन्नरः ॥
श्रीमद्भागवतं महाभारतं ब्राह्मणान् गुरुम्।
मन्त्रं महाप्रसादञ्च योऽवमन्यति नारकी ॥
अवतारान् हरेस्तत्तन्नामभक्तांश्च निन्दति।
अवमन्यति देवर्षे नारकी स जनोऽधमः ॥
गोविन्दस्यार्च्चनं कुर्य्यादवमन्यति वैष्णवान्।
निन्दतीह च नामानि स नाम्नोऽप्यपराधकृत् ॥
वर्णाश्रमान्त्यजांश्च जातिबुद्ध्यावमन्यति।
वैष्णवान् कुरुते निन्दामपराधी नराधमः ॥
द्विजबन्धुं स्त्रियं शूद्रं जातिभेदेन वैष्णवम्।
येऽवमन्यन्ति निन्दन्ति ते वै निरयगामिनः ॥
अर्च्चे विष्णोः शिलाधीर्गुरुषु नरमतिर्वैष्णवे जाति-
बुद्धि-
र्विष्णोर्वा वैष्णवानां कलिमलमथने पादतीर्थे-
ऽम्बुबुद्धिः।
विष्णोर्न्निर्म्माल्यनाम्नोः कलुषदहनयोरन्य-
सामान्यबुद्धि-
र्विष्णौ सर्व्वेश्वरेशे तदितरसमधीर्य्यस्य वा
नारकी सः ॥
पूज्यते देवसामान्यं कृत्वा नारायणं नरः।
नामापराधी स भवेद्वैष्णवान् यो न सेवते ॥

नारद उवाच।

नामापराधा ह्यपराः कति सन्ति तपोधन!।
तत् कथ्यतां मे सकलं यदि योग्यो भवामि ते ॥

सनत्कुमार उवाच।

वैष्णवे शठतां विष्णौ गुरौ पित्रोश्च भूसुरे।
निन्दां यः कुरुते मोहादपराधी स नारकी ॥"

इति पाद्मोत्तरखण्डे। १०२—१०३ अध्यायौ ॥ अपि च।

"धर्म्मव्रतत्यागहुतादिसर्व्व-
शुभक्रियासाम्यमपि प्रमादः।
अश्रद्दधाने विमुखेऽप्यशृण्वति
यश्चोपदेशः शिवनामापराधः ॥
श्रुत्वापि नाममाहात्म्यं यः प्रीतिरहितो नरः।
अहं ममादि परमो नाम्नि सोऽप्यपराधकृत् ॥"

अपराधभञ्जनमाह।

"जाते नामापराधेऽपि प्रमादेन कथञ्चन।
सदा संकीर्त्तयेन्नाम तदेकशरणो भवेत् ॥